

سوره‌اتی

- پله و پایه و پیگه‌کمی .
- حوکمی خویندنه‌وکی له ناو نوپژدا .
- ته‌فسیری نایه‌ته‌گانی .
- ئه‌و سوودانه‌ی که لئی دهرده‌هینرین .

نووسینی

زانا و پېشەوا / صالح بن فوزان الفوزان (حفظه الله)

ئەندامی دەستەی گۆره‌ زاناهاڤ و ئەندامی لێژنەی هەمیشەیی فەتوا

وەرگێڕانی

مامۆستا محمد عبد الرحمن لطیف که‌لای

منشأ إقرأ للثقافة

www.icra-ahlamontada.com

سوره تی فاتیحه

- ۱ - پله و پایه و پنگه ی .
- ۲ - جوکمی خویندنه و می له نویژدا .
- ۳ - ناوه کانی سوره تی فاتیحه .
- ۴ - ژماره ی نایه ته کانی .
- ۵ - لیکدانه و می په ناگرتن و (بسم الله) کردن .
- ۶ - ته فسیری نایه ته کانی فاتیحه .
- ۷ - نه و می که هاتوو له باره ی هه زلیه وه .
- ۸ - نه و سوودانه ی که لینی دهرده هینرین .

نووسینی زانا و پیشه و

صالح بن فوزان الفوزان حفظه الله

نه دنامه دهستی گه و ره زانایان و نه دنامه لیجنه ی هه میشه یی نه و

وهرگیرانی

ماموستا محمد عبد الرحمن لطیف که لاری

پیدا چونه و می زانا و بانگخواز

ماموستا عبد الطیف احمد

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

عنوان الكتاب : (تفسيرى سورەتى فاتىحه / تفسير سورة
الفاتحة) .

المؤلف : الإمام العلامة الشيخ صالح الفوزان حفظه الله .

المترجم : أبو فردوس محمد بن عبد الرحمن بن لطيف الكردي العراقي .

ردمك :

رقم الإيداع :

٢ — الفقه

١ — التفسير

ناوس ناميلكه : تهفسيرى سورەتى فاتىحه .

ناوس نووسەر : الإمام العلامة الشيخ صالح الفوزان حفظه الله .

ناوس وەرککیر : محمد عبد الرحمن لطيف .

زنجیره : زنجیرەى (٧٦) له (زنجیرەى پەرورمەرە و بانگه‌واز) .

ژمارەى سپاردن : ژمارە (٥٠٣) ى وزارەتى رۆشنبیرى حۆکومەتى هەرێمى

کوردستانى پێدراوه .

نۆرسى چاپ : پینچهم .

سالى چاپ : ١٤٣٦ ک - ٢٠١٥ .

* پیشه کی وه رگیر :

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى عَبْدِهِ
وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ .
أَمَّا بَعْدُ :

ئه مه تهفسیریکی کورت و پوخت و تیروته سه لی گه وه ترین سوره تی
قورئانی پیروژه که بریتی به له : (سورة الفاتحة) که له لایه ن زانی
گه وه و پیشه وا (الشیخ صالح الفوزان) وه ناماده کراوه .

به شیک له گرنگی ئه م سوره ته نه وه به که خوی پایه دار
خویندنه وه بی واجب و پیویست کردوه له نیو هه موو رکعاتیکی نویژدا .
ئه مه ش وا ده خوازیت که پیویسته مروفی موسلمان ناشنا بییت به
تهفسیر و واتاکه ی به شیوازیک پوخت و ریکوپیک بۆ نه وه ی بزانییت له
ناو نویژه کهیدا چی ده خوینییت .

بۆ به پیویستم زانی وه ریبگیترمه سه ر زمانی کوردی ، داواکارم له
خوای گه وه که وا سوودی پی بگه یه نییت به موسلمانان ، وه لی می
قه بول بکات ، به راستی خوا به خشنده و میهره بانه .

باوکی فردوس محمد عبدالرحمن لطیف

مه ککه ی پیروژ / نزیک مالی خوا

سوره تی فاتحه

١- پله وپایه و پیڼگی سوره تی فاتحه :

نهم سوره ته پله وپایه یه کی گه وره ی هه یه له نیو قورئاندا ، چونکه گه وره ترین سوره ته تییدا ، هه روه کو چوڼ گه وره ترین ثایه تی قورئان بریتیه له (آیة الكرسي) ، وه له بهر گرنگی نهم سوره ته له سه ره تای قورئاندا نووسراوه ، وه هه ر له بهر نهمه ش ناوئراوه به (فاتحة الكتاب / ده روازه ی کتبی خوا) ، وه نهمه ش به لگه یه له سه ر گرنگی و پله وپایه ی نهم سوره ته ، چونکه پیښنه خراوه و نه کراوه به یه که مین سوره ت له قورئاندا نیللا له بهر گرنگیه کی نه بیټ .

٢- ځوکنی ځویندنه وهی له نویژدا :

هه روه ها به شیک له گرنگی نهم سوره ته نه وه یه که ځوای پاک و بیگه رد و پایه دار ځویندنه وهی واجب و پټویست کردووه له نیو هه موو رکعاتیکی نویژدا .

وه زوږبه ی زانا یان بۆ نه وه پوښتون که ځویندنه وهی سوره تی فاتحه له نویژدا واجبه ، وه هه رکه سیک نه یځوینیت له نویژه که یدا نه و نویژه که ی راست و دروست نی یه له بهر فه رمایشتی پیغه مبه ر (ﷻ) : «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يقرأ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ»^(١) واته : نویژی نه و که سه دروست نی یه که سوره تی فاتحه ی تییدا نه ځوینیت .

^(١) متفق علیه من حديث عبادة بن الصامت : البخاري : كتاب الأذان ، باب (٩٥) ، رقم : (٧٥٦) ، ٢]

[٣٠٦ ، ومسلم : كتاب الصلاة رقم : (٣٩٤) .

ئه‌مه‌ش بۆ که‌سیکه که بتوانیت بیخوینیت ، به‌لام که‌سی ده‌سته‌وه‌ستان که ناتوانیت بیخوینیت له‌به‌ر ده‌سته‌وه‌ستانبوونی له له‌به‌رکردنی نه‌وا ئه‌م که‌سه نه‌وه ده‌خوینیت که بۆی ئاسانه له ئایه‌ته‌کانی تری قورئان جگه له سوره‌تی فاتحیه ، وه نه‌گه‌ر هاتوو هیچ شتیکی له قورئان نه‌زانی نه‌وا ئه‌م زیکره ده‌خوینیت : (سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) له‌به‌ر فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) : ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ، فَإِنْ كَانَ مَعَكَ قُرْآنٌ فَأَقْرَأْ وَإِلَّا فَاحْمَدِ اللَّهَ وَكَبِّرْهُ وَهَلِّلَّهُ ثُمَّ ارْكَعْ...))^(١).

واته : نه‌گه‌ر هه‌ستایت بۆ نوێژ نه‌وا بلی : (اللَّهُ أَكْبَرُ) ، وه نه‌گه‌ر شتیکت له قورئان له‌به‌ر بوو نه‌وا بیخوینه نه‌گینا سوپاسی خوا بکه و به‌گه‌رده‌ی ده‌ربه‌ره و یه‌کخواه‌رستی پاگه‌یه‌نه و نه‌جا کړنوش به‌ره .

وه زۆربه‌ی زانایان بۆ نه‌وه پۆیشتوون که خویندنه‌وه‌ی سوره‌تی فاتحیه واجب له‌سه‌ر پێشنوێژ و نه‌و که‌سه‌ی که به‌ته‌نها نوێژ ده‌کات (الإمام والمنفرد) ، وه سه‌باره‌ت به‌ خویندنه‌وه‌ی له‌ ئاست نه‌و که‌سه‌ی که له‌ پشت پێشنوێژه‌وه‌یه (المأموم) نه‌وا جیاوازن به‌سه‌ر سێ وته و بۆچووندا :

وته‌ی یه‌که‌م : خویندنی سوره‌تی فاتحیه واجب له‌سه‌ر هه‌موو نوێژگه‌ریک : پێشنوێژ بێت (الإمام) یان له‌ پشت پێشنوێژه‌وه‌ بێت

^(١) أخرجه من حديث رفاعه بن رافع : أبو داود : كتاب الصلاة ، باب (١٤٨) ، رقم (٨٦١) ، [١ / ٣٧٧] ، والترمذي : كتاب الصلاة ، باب (١١٠) ، رقم (٣٠٢) ، [٢ / ١٠٠] .

(المأموم) يان به تاك نويژ بكات (المنفرد) له بهر فهرمايشتي پيغه مبه (ﷺ) : ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ)).

واته : نويژي نهو كه سه دروست نييه كه سوره تي فاتحه ي تيدا نه خوينتي .

وه نه مهش گشتگيره بۆ هه موو نويژگه ريك ، هه روه ها پيغه مبه (ﷺ) فهرموويه تي : ((لَعَلَّكُمْ تَقْرَءُونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ؟ قُلْنَا : نَعَمْ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ ، فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا))^(٣).

واته : وادياره له پشت پيشنويز (نيمام) هكه تانه وه قورئان ده خوين ؟ وتمان : به لي به خيرايي نه ي پيغه مبه ري خوا ، فهرمووي : كاري وا مه كه ن جگه له سوره تي فاتحه نه بيت چونكه نويژي نهو كه سه دروست نييه كه سوره تي فاتحه ي تيدا نه خوينتي .

وه نه مهش مه زهه بي نيمامي شافعي و كۆمه ليك له فهرمووده ناسانه وهك نيمامي بوخاري و جگه له نه ويش ، بۆچوونيان وايه كه : خويندني سوره تي فاتحه واجبه له سه ر : پيشنويز (الإمام) و نهو كه سه ش كه له پشت پيشنويزه وهيه (المأموم) و نهو كه سه ش كه به ته نها نويژ دهكات (المنفرد) .

^(٣) أخرجه نحوه من حديث عبادة بن الصامت : أبو داود : كتاب الصلاة ، باب (١٣٦) ، رقم (٨٢٤) ،

[١ / ٣٦٢] ، والنسائي : كتاب الافتتاح ، باب (٢٩) ، رقم (٩١٩) ، [١ / ٤٧٩] .

وتهی دووهم : خویندنی سورهتی فاتحه واجب نییه لهسه ره نهو کهسهی که له پشت پیشنوژدهویه (المأموم) چونکه خویندنی پیشنوژ (الإمام) له بری نهویشه و لهسه ری دهیخات له بهر فرهمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) : ((مَنْ كَانَ لَهُ إِمَامٌ فَقَرَأَهُ الْإِمَامُ لَهُ قِرَاءَةً))^(۴).
واته : هه رکه سیک پیشنوژی (نیمامی) هه بو نهو خویندنی پیشنوژ (نیمام) خویندنیسه بۆ نهو .

بهلام نه م فرهمودهیه قسه ههیه لهسه ره سه نه ده که ی .

وه نه م فرهمایشتی خوای گه وره شیان کردوه به به لگه : ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الأعراف] .

واته : وه نه گه ر قورئان خوینرا نهو گوی ی بۆ بگرن و بیده نگ بن به لکو خوا ره حمتان پی بکات .

له رووی به لگه هینانه وه وتویانه : خوای گه وره فرهمانی کردوه به گو یگرتن و بیده نگبوون بۆ خویندنه وهی قورئان ، وه نه م نایه ته سه باره ت به گو یگرتن له نو یژدا دابه زیوه ، واته : نه گه ر پیشنوژ (نیمام) قورئانی خویند نهو پیویسته لهسه ره نهو کهسه ی که له پشت پیشنوژدهویه (المأموم) بیده نگ بیت و گو ی بگرت ، که واته نه م نایه ته به لگه یه لهسه ره نهو ی که قورئان خویندن پیویست نییه لهسه ره

^(۴) أخرجه من حديث جابر : أحمد برقم (۱۴۶۹۸) ، [۵ / ۱۲۵] ، وابن ماجه : كتاب إقامة الصلاة ، باب (۱۳) ، رقم (۸۵۰) ، [۱ / ۴۶۳] ، واللفظ المذكور للبيهقي في سننه : كتاب الصلاة ، باب (۲۶۵) ، رقم (۲۸۹۸) ، [۲ / ۲۲۸] .

ئەو کەسەى کە لە پشت پێشنوێژەوێه (المأموم) چونکە پێشنوێژ (الإمام) قورئان دەخوینێت لە برى خۆى و ئەوانەش کە لە پشتیەوێه ، وە ئەم وتەىش مەزەبى ئەبوحەنەفە و ئەحمەدە .

وتەى سەئىيەم : کە وتەى ئىمامى مالکە وەئەبزارەدى (شيخ الإسلام ابن تيمية) و کۆمەلەىک لە زانایانە ، دەلێن : خویندنى سورەتى فاتحە واجبە لەسەر ئەو کەسەى کە لە پشت پێشنوێژەوێه (المأموم) لە نوێژە بێدەنگەکاندا (الصلاة السرية) کە پێشنوێژ (الإمام) دەنگى تێدا بەرز ناکاتەوێه وەکو نوێژى نێوەرۆ و عەسر ، بەلام لەو نوێژانەدا کە دەنگیان تێدا بەرز دەکێتەوێه (الصلاة الجهرية) ئەوا خویندنى پێشنوێژ (الإمام) بەسە و ئەو کەسەش کە لە پشت پێشنوێژەوێه (المأموم) پێویستە لەسەرى بێدەنگ بێت و گوێگرت .

دەلێن : بەم لێکدانەوێه بەلگەکان کۆدەبنەوێه : چونکە ئەو بەلگەنەى کە خویندنى سورەتى فاتحە پێویست دەکەن ئەوا بەسەر نوێژە بێدەنگەکاندا (الصلاة السرية) ساغده کێتەوێه و بەلگەکانى ترو ئایەتە پێرۆزەکەش بەسەر ئەو نوێژانەدا کە دەنگیان تێدا بەرز دەکێتەوێه (الصلاة الجهرية) ساغده کێتەوێه ، وە ئەم وتەىش دادوهرترینى وتەکانە إن شاء الله .

٣. ناوهکائی سورهتی فاتحه :

ئەم سورهته چه ندين ناوی ههیه ، هەر ناویکیشی به لگهیه له سهەر واتایهک ، وه هەر شتیکی ناوی زۆر بێت نهوه به لگهیه له سهەر فەزڵ و چاکیتی نهو شته .

- ئەم سورهته ناودهبریت به : (فاتحة الكتاب / دهروازهی کتییی

خوا) ، چونکه نووسینهوهی موصحفهکانی پی دهستپی دهکریت .

- وه ناودهبریت به : (أُمُّ الْقُرْآن / بڼه‌مای قورئان) ، چونکه قورئان

له سهەر نهو واتایانه دهخولیتهوه که ئەم سورهته دهیگریته خو ، هه‌موو نهو واتایانه‌ش که قورئان گرتویهته خۆی و له نایه‌ته‌کانیدا به وردی باسی له باره‌یانه‌وه کردوه نه‌وا به شیوه‌یه‌کی گشتی له‌م سوره‌ته‌دا کۆبوونه‌ته‌وه .

- وه ناودهبریت به : (الرُقِيَّة / خویندراوچاره) ، چونکه به

مه‌به‌ستی چاره‌سه‌رپی‌کردن به‌سه‌ر نه‌خۆشدا ده‌خویندريت ، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه نه‌وه‌یه که له‌ فهرمووده‌ی سه‌حیدا هاتوه که‌وا :

چه‌ند که‌سیک له‌ سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆیان لای ناوچه‌یه‌ک

له‌ ناوچه‌ عه‌ره‌ب نیشینه‌کان میواندار کرد و نه‌وانیش میوانداریان نه‌کردن ، له‌وکاته‌دا پیاوه‌ که‌وره و سه‌رکه‌وره‌که‌یان پتوه‌یدرا - مار

یان دووپشک پتوه‌یدا - و هه‌یچ چاره‌سه‌ریکیان بۆی نه‌دۆزیه‌وه ،

نه‌وه‌بوو هاتن بۆ لای نه‌و چه‌ند سه‌حابی‌یه و داوای دوعاچاره‌یان

لی‌کردن ، نه‌وانیش فهرموویان : ئیوه میوانداری ئیمه‌تان نه‌کرد له‌به‌ر

ئەو ئىمەش بەسەرىدا ناخوئىن تاوھكو بەرامبەرئىكمان پىئەنەدن ،
 ئەوانىش بىرگەيەك مەرۇمالاتيان دەسنىشانكرد بۆيان ، ئەو بوو يەكك
 لەو صەحابيانە ھەستا و سورەتى فاتىحەى بەسەردا خوئىند ، دواى
 ئەو پىاوەكە ھەستا و چاك بووئەو ھەكو بلىئى كۆتوبەندى
 لىكرابىتەو ، صەحابىەكانىش مەرۇمالاتەكەيان ھەرگرت و بردىان
 بەلام ھىچ ھەلسوكەوتىكيان تىياندانەكرد تاوھكو پرس بە پىغەمبەرى
 خوا (ﷺ) نەكەن ، كە ھاتنەو پۆيشتنە لای پىغەمبەر (ﷺ) و
 بەسەرھاتەكەيان بۆ گىترپاھەو ، ئەوئىش فرموى : ((وَمَا أَذْرَاكَ أَنَّهَا
 رُقِيَّةٌ)) ئىوھ چۆن زانىتان سورەتى فاتىحە خوئىندراوچارەيە ؟ پاشان
 پىيانى فرموى : ((اقتسموا هذه الغنم واضربوا لي معكم بسهم))^(۵) ئەم
 مەرۇمالاتە دابەش بکەن و پشكىكىش بۆ من دابىنئى ، ھە فرموى :
 ((إِنْ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ))^(۶).

واتە : بەپراستى شايسەترىن شتىك كە كرىئى لەسەر ھەربىگرن
 كىتەبەكەى خوايە .

- ھە ناودەبرىت بە : (الشَّافِيَّةُ / شىفادەر) ، چۆنكە شىفادەدات لە
 نەخۆشەكان بە ئىزنى خوا ، شىفای دلەكان دەدات و شىفای
 لاشەكانىش دەدات : شىفای دلەكان دەدات لە گومان و خەيال و
 ھەسوھەكان ، ھە شىفای لاشەكانىش دەدات لە ئىش و ئازارەكان

^(۵) متفق عليه من حديث أبي سعيد الخدري : البخاري : كتاب الإجارة ، باب (١٦) ، رقم :
 (٢٢٧٦) ، [٥٧١ / ٤] ، ومسلم : كتاب السلام باب (٢٣) .

^(۶) أخرجه البخاري من حديث ابن عباس : كتاب الطل ، باب (٣٤) ، رقم : (٥٧٣٧) ، [١٠ / ٢٤٤] .

ہر وہ کو چوں نہ مہ بہ دی ہات بۆ نہ و کہ سہی کہ پیوہ یدرابو .

- وہ ناودہ بریت بہ : (السَّبْعُ الْمَثَانِي / حہوت ثایہ تی دووبارہ) ،

خوای گہ ورہ فہرموویہ تی : ﴿لَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ

الْعَظِيمَ﴾ [الاحزاب] ، واتہ : وہ نیمہ حہوت ثایہ تی دووبارہ و

قورثانی گہ ورہ و مہ زمان پی داویت .

مہ بہ ست بہ (السَّبْعُ الْمَثَانِي / حہوت ثایہ تی دووبارہ) سورہ تی

فاتیحہ یہ چونکہ بریتی یہ لہ حہوت ثایہ ت ، وہ حہوتہ کش (السَّبْعُ)

وہ سفکراوہ بہ دووبارہ (الْمَثَانِي) چونکہ خویندہ وہی دووبارہ

دہ کریتہ وہ لہ ہموو رکعاتیکدا .

پیغہ مبریش (ﷺ) لہ م بارہیہ وہ فہرموویہ تی : ((هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي

وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ))^(۷).

واتہ : سورہ تی فاتیحہ بریتی یہ لہ حہوت ثایہ تی دووبارہ و

قورثانی گہ ورہ و مہ زن کہ پیمدراوہ .

- وہ ناودہ بریت بہ : (الصَّلَاةُ / نُؤَيِّزُ) ، ہر وہ کو چوں لہ م

فہرموودہ قودسیہ دا ہاتوہ کہ خوای گہ ورہ فہرموویہ تی : ((قَسَمْتُ

الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ ...))^(۸) واتہ : من نوئیژم لہ نیوان خوّم و

عہ بدہ کہمدا کردوہ بہ دوو بہ شہ وہ ، نہجا نہو نوئیژہ شی بہ سورہ تی

فاتیحہ تہ فسیر کردوہ .

^(۷) أخرجه البخاري من حديث أبي سعيد بن السلمي : كتاب التفسير ، باب (١) ، رقم : (٤٤٧٤) ، [١٩٦ / ٨] .

^(۸) أخرجه مسلم من حديث أبي هريرة : كتاب الصلاة ، باب (١١) ، رقم : (٣٩٥) ، [٣٢٤ / ٢] .

۴. ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی :

نهم سوره‌ته بریتی‌یه له حوت نایه‌ته به ده‌قی قورئان ، هه‌روه‌کو له پیشه‌وه له فه‌رمایشتی خوای گه‌وره‌دا باسکرا : ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴾ (۸۷) [الحر] .
واته : نهمه حوت نایه‌تی دووباره و قورئانی گه‌وره و مه‌زنمان پی‌داویت .

جا فه‌رمایشتی : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ نهمه نایه‌تی‌که .
وه ﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ هیش نایه‌تی دووه‌مه .
وه ﴿ مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ ﴾ هیش نایه‌تی سێ‌یه‌مه .
وه ﴿ إِلَٰهَكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ ﴾ هیش نایه‌تی چواره‌مه .
وه ﴿ أَفَدِنَا لَئِنْ مَضَتْ أَبْجُودُ ﴾ هیش نایه‌تی پینجه‌مه .
وه ﴿ مِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ هیش نایه‌تی شه‌شه‌مه .
هه‌روه‌ها ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ هیش نایه‌تی هه‌وته‌مه .
نهمه بۆچوون و مه‌زه‌بی ئۆرینه‌ی زانایانه سه‌باره‌ته به ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی .

وه بۆچوون و مه‌زه‌بی ئیمامی شافعی نه‌وه‌یه‌که ﴿ مِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ (۵) یه‌که نایه‌ته‌که نایه‌تی هه‌وته‌مه ، وه نایه‌تی یه‌که‌می نهم سوره‌ته بریتی‌یه له : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ .

له‌بر ئەم جیاوازیه له هه‌ندیك موصحفه‌كاندا نووسینی ژماره
 (١) له پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هوه هه‌یه ، ئەمه‌ش وه‌ك
 ئاماژه‌یه‌كه بۆ ئەوه‌ی كه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هیش ئایه‌تیكه له سوره‌تی
 فاتحه ، وه له هه‌ندیكى تری موصحفه‌كاندا ئەم ژماره‌یه بوونی نی‌یه
 له‌بر شوێنكه‌وتنی ئەو وته‌یه‌ی كه ده‌لێت : ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 ئایه‌تیك نی‌یه لێ .

كه‌واته ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ لای (شافعی) هوه ئایه‌تیكه له
 سوره‌تی فاتحه ، به‌لام به‌ لای زۆرینه‌ی زانا‌یا‌نه‌وه (الجمهور)
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه‌تیك نی‌یه نه له سوره‌تی فاتحه و نه جگه
 له فاتحه‌یش له سوره‌ته‌كانی تری قورئان ، ته‌نها ئەوه نه‌بی‌ت كه له
 (سورة النمل) دا هاتوه چونكه ئەوه‌یان به‌ كۆ‌پا و یه‌كده‌نگی زانا‌یا‌ن
 به‌شیكه لهو سوره‌ته ، ئەویش له فه‌رمایشتی خ‌وای گه‌وره‌دا : ﴿إِنَّهُ
 مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [النمل] .

جگه له‌وه ئەوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خ‌ویه و
 تایبه‌تیش نی‌یه به سوره‌تیکی دیاری‌كراوه‌وه ، له‌بر ئەمه له هه‌ج
 موصحفه‌فێكدا نووسینی ژماره (٢) ی تێدا نی‌یه له تێك‌پ‌رای سوره‌ته‌كاندا
 جگه له سوره‌تی فاتحه نه‌بی‌ت ، ئەوه‌ش له‌بر ئەوه‌یه كه ﴿بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ نایه تیکی سه ره بخویه و بۆ جیا کردنه وهی نیوان سورته کان له به کتر دابه زیوه .

له بهر ئه مه له سه ره تای هه موو سورته کاندا ده هیتریت و ده وتریت جگه له (سورة البراءة) نه بیته چونکه له سه ره تای ئه م سورته دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دانه به زینراوته سه ره پیغه مبه ر ﴿سورة﴾ هه ره کو چون دابه زینراوته سه ری له باقی سورته کانێ تردا ، وه له هۆی ئه وه شدا و تراوه : له بهر ئه وه یه که (سورة البراءة) ته واوکاره بۆ (سورة الأنفال) ، وه و تراوه : له بهر ئه وه یه که (سورة البراءة) به شمشیرو سزا دابه زیوه و به به رائهت و حاشا لی کردن دهستی پی کردووه بۆیه گونجاو نییه باسی به زهیی و ره حمه تی پی شبخریت ، خواش زاناره .

٥. لیکنانه وهی په ناگرتن و (بسم الله) کردن :

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به یه کلایی به شیک نییه له سورتهی فاتحه ، به لام ئه م په ناگرتنه بۆیه ده وتریت له بهر کرده وه کردنه به فه رمایه شتی خوای گه وه : ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ﴿١٨﴾ [النحل] .

واته : نه گه ر ویستت قورئان بخوینیت ئه وا په نابگره به خوا له شهیتانی ده رکراو له ره حمه تی خوا .

نه گه ر موسلمان ویستی قورئان بخوینیت ئه وا له سه ره تای قورئان خویندنه که یدا په ناده گریت به خوا له شهیتانی ده رکراو له ره حمه تی

خوا و هه‌موو خیرێک .

وه (أَعُوذُ) واتاکه‌ی بریتیی‌یه له : په‌ناده‌گرم به‌ خوای گه‌وره و
خۆمی پێ‌ده‌پاریزم له‌م دووژمنه ، (الْعُوذُ) بریتیی‌یه له : په‌ناگرتن و
هانا‌بردن بۆ لای خوا له‌ شه‌یتان .

وه (الشَّيْطَانِ) مه‌به‌ست پێ‌ی هه‌موو یاخی بوو و سه‌رسه‌ختیکه‌ له
مرووف و جنۆکه و گیانله‌به‌ران ، له (شَاطَ الشَّيْءُ إِذَا اشْتَدَّ) وه هاتوو
واته : تووندبوو ، یان له (شَطْنٌ إِذَا بَعُدَ) وه هاتوو واته : دوورکه‌وتنه‌وه
، چونکه شه‌یتان دووره له هه‌موو خیرێک .

(الرَّحِيمِ) : (فَعِيلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ أَيْ الْمَرْجُوم) واته : تیگیراو ،
چونکه شه‌یتانه‌کان پارچه‌ نه‌ستێره‌یان تێده‌گیریت له ئاسمانه‌وه بۆیه
ناتوانن دزه گویی‌بێستی بکه‌ن ، هه‌روه‌ها تێیانده‌گیریت به‌ زیکری خوای
پاک‌وبێ‌گه‌رد و پایه‌دار ، که‌واته شه‌یتان (مرجوم) به‌ واتای : ده‌رکراو
و دوورخراوه له‌ خیر ، بۆیه موسلمان هانا ده‌بات و په‌ناده‌گیریت به‌ خوا
له‌م شه‌یتانه بۆ نه‌وه‌ی زه‌ره‌ر و زیانی پێ‌نه‌گه‌یه‌نیت ، وه په‌ناده‌گیریت
به‌ خوا له‌ تێکدان و فووتیکردن و هۆنراوه یان جادووی شه‌یتان ، به‌م
شیوه‌یه له‌ په‌ناگرتنی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوو^(۱).

^(۱) كما في حديث الاستعاذه في الصلاة ابي سعيد السخري : أخرجه أحمد برقم (١١٤٩٣) ، [٤ / ١٢٩] ،
وأبو داود : كتاب الصلاة باب (١٢٢) ، رقم (٧٧٥) ، [١ / ٣٤٤] ، والترمذي : كتاب الصلاة باب (٦٥) ، رقم
(٢٤٢) ، [٢ / ٩] ، وبحوه أخرجه ابن ماجه عن جبير بن مطعم (٨٠٧) وعن ابن مسعود (٨٠٨) .

وه (الهمز) مه به ست پی (الصرع) ه واته : تیکدان و تیکچون
 ، چونکه هندیك جار شهیتان مروف تیکده دات و شیت دهبیت و
 جنوک ده چیت ناو له شیه وه ، جا نه م توو شیبونه به تیکدان و
 تیکچون له شهیتانه وهیه ، وه فه رمایشتهی خوای گه وره : ﴿الَّذِي
 يَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (البقرة) واته : ﴿نه و که سهی که
 شهیتان تیکیده دات و تیکل به له شی دهبیت و ده سستی
 لی ده وه شینیت﴾ مه به ست پی (الصرع) ه واته : تیکدان و تیکچون
 ، جا شهیتان ده چیت ناو له شی مروف وه و به ناو له شیدا ده پوات
 وه ک رویشتنی خوین ، وه هندیك جاریش تیکیده دات و شیتی ده کات ،
 وه نه گه ر خوا مروف نه پاریزیت له شهیتان نه وای زانی پی ده گه یه نیت به
 وه سوه سه و خه یالات و تیکدان و تیکچون .

وه (النفخ / فووتیکردن) و اتاکه ی بریتی به له : فیززلی و
 خۆبه گه وره زانی (الکبر) ، چونکه فیززلی و خۆبه گه وره زانی له
 شهیتانه وهیه ، نه وه فوده کات به مروفدا وای لیده کات خوی به گه وره
 بزانییت .

وه (النفث) بریتی به له : هونراوه و شیعر ، خوای گه وره
 فه رموویه تی : ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (الشعراء) .

واته : هونراوه بیژه کان و شاعیره کان که سانی سه رلیشیا و
 چه واشه کراو شوینیان ده که ون .

که‌واته هژواوه و شیعر له فووکردن و ده‌برپینی شه‌یتانه جگه له‌وانه نه‌بیّت که شیعرێ پاک و خاوێن و به‌دوون له باسی نه‌شیاو ئه‌وا نه‌میان ستایشکراوه ، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووێه‌تی : ((إِنَّ مِنَ الْيَاسَنِ لَسِحْرًا ، وَإِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا))^(١١).

واته : به‌پاستی هه‌ندیك له په‌وانبێژی بریتی‌یه له سێحر ، وه هه‌ندیك له شیعر بریتی‌یه له دانایی .

به‌لام زۆربه‌ی شیعر خراپه و له فووکردن و ده‌برپینی شه‌یتانه‌وه‌یه .
وه وتراوه‌یشه : مه‌به‌ست به (النفث) بریتی‌یه له : سێحر و جادوو ،
خوای گه‌وره فه‌رمووێه‌تی : ﴿وَمِنْ شَرِّ الْمُفْضِيَةِ فِي الْعَقْدِ ۝﴾ [الفلق] .
واته : وه په‌نابه‌خواده‌گرم له خراپه‌ی ئه‌و ئافره‌ته جادوبازانه‌ی که فوده‌که‌ن به‌گه‌یکاندا .

وه په‌نابه‌خواگه‌رتن له پێش خوێندنه‌وه‌ی قورئان له نوێژدا و جگه له نوێژیشدا سوننه‌ته ، له‌به‌ر فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝﴾ [الحل] .

واته : نه‌گه‌ر ویستت قورئان بخوینیت ئه‌وا په‌نابگره به‌خوا له شه‌یتانی ده‌رکراو له ره‌حمه‌تی خوا .

وه ئه‌مه‌ش په‌هایه‌ حاله‌تی نوێژ و جگه له نوێژیش ده‌گه‌ڕێته‌وه .

^(١١) أخرجه من حديث ابن عباس : أحمد برقم (٢٤٢٤) ، [١ / ٧٠١] ، وروى طرفة الأول عن جماعة من الصحابة ، وأخرجه أيضا أبو داود : كتاب الأدب باب (٩٥) ، رقم (٥٠١١) ، [٥ / ١٧٤] .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ :

پیتی (ب) بۆ (استعانة) و داوای یارمه‌تی کردنه ، وه ئه‌مه (فعل / کردار) یکی بۆ دانراوی هه‌یه ، بۆ دانراوه‌کشی بریتی‌یه له : (أستعين باسم الله) واته : داوای یارمه‌تی ده‌که‌م به ناوی خواوه یان (أتحسن باسم الله) واته : خۆم پشت‌قایم و پارێزراو ده‌که‌م به ناوی خواوه .

وه ناوی خوا (اسم الله) (مفرد مضاف) تاکێ به‌پاڵه‌وه‌دراوه بۆیه هه‌موو ناوه‌کانی خوای گه‌وره ده‌گرێته‌وه ، که‌واته ده‌لێیت : خۆم پشت‌قایم و پارێزراو ده‌که‌م یان خێروفره‌پ ده‌خوایم به ناوه‌کانی خوای پاک و بێ‌گه‌رد و پایه‌داره‌وه ، چونکه ناوه‌کانی خوای گه‌وره پێرۆژ و به‌فه‌پ و موباره‌کن ، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿بُزَكَّ أَنْتُمْ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن] .

واته : پر‌خێری و پێرۆژی بۆ ناوی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن گه‌وره‌یی و پێژ .

وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ دوعا و پارانه‌وه‌ی ده‌ستپێکردنی نوێژدا ده‌یفه‌رمو : ((وَبَارَكَ اسْمُكَ)) واته : خوا به‌ پر‌خێری و پێرۆژی بۆ ناوی تۆ ، که‌واته ناوی خوا پر‌خێر و پێرۆزه ، وه تۆ فه‌پ و پێرۆژی ده‌خواییت به ناوه‌کانی خواوه ، که‌واته وته‌ی تۆ (باسم الله : جار و محروور متعلق بمحذوف) أي : (أَتَبَرَّكَ وَأَسْتَعِينُ بِاسْمِ اللَّهِ) واته : فه‌پ و پێرۆژی ده‌خوایم و داوای یارمه‌تی ده‌که‌م به ناوی خواوه .

وہ (اللہ) : ناویکی دیاریکراوہ بۆ خوی پەرستراوی حق ، وہ ئہمہ
 لہ گہورہترین ناوہکانی خوی پاکوبیگہرد و پایہدارہ ، وہ (اللہ) واتہ
 : خوی پەرستراو ، لہ (أَلِہِ یُؤَلِّہِ إِذَا عُہِدَ) وہ ہاتوہ واتہ : نہگہر
 پەرسترا ، کہواتہ خوی پاکوبیگہرد و پایہدار پەرستراوہ و لہ ہمموو
 پیویستہکدا رووی تیدہ کریت .

(الرَّحْمٰنُ) : ناویکہ لہ ناوہکانی خوا کہ سیفہتیک لہ سیفاتہکانی
 دہگریتہوہ ئہویش بریتیہ لہ : (الرحمة) بہزہیی .

(الرَّحِیْمُ) یش : بہ ہممان شیوہ ، کہواتہ ﴿الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ﴾ : لہ
 ناوہکانی خوان ، وہ (الرحمة) بہزہییش لہ سیفہتہکانیہتی ، وہ ہمموو
 ناویک لہ ناوہکانی خوی گہورہ سیفہتیک لہ سیفاتہکانی دہگریتہوہ .

وہ جیاوازی نیتوان (الرَّحْمٰنُ) و (الرَّحِیْمُ) بریتیہ لہ وہی کہ : (الرَّحْمٰنُ)
 واتہ : خاوہنی رەحم و بہزہییہکی گشتیہ بۆ ہمموو دروستکراوہکان
 ، بہلام (الرَّحِیْمُ) : تاییہتہ تہنہا بہ ئیماندارانہوہ ، خوی گہورہ
 فرموویہتی : ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَحِیْمًا﴾ (۱۲) ﴿[الأحزاب] .
 واتہ : وہ خوا بہ بہزہییہ بہ ئیمانداران .

۶- تفسیری نایہتہکانی فاتحہ :

فرمایشتی خوی گہورہ : ﴿الْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ :
 (الحمد) بریتیہ لہ : بہچاک باسکردن و ستایشکردنی خوی پاک
 وبیگہرد و پایہدار ، خوی پاکوبیگہرد ستایش دہگریت واتہ :

ستایش ده‌کریّت به ناو و سیف‌ت و کرده‌وه‌کانی‌یه‌وه ، (الـحمد / ستایشکردن) گشتگیرتره له (الشکر / سوپاسکردن) چونکه (الشکر / سوپاسکردن) له‌سەر کرده‌وه نه‌بیّت نا‌کریّت واته : له‌به‌رام‌به‌ر نیعمه‌تی‌کدا ده‌کریّت که خوا پیی داویتی ، به‌لام (الـحمد / ستایشکردن) له‌سەر ناو و سیفات و کرده‌وه‌کانیش ده‌کریّت ، که‌واته : (الـحمد / ستایشکردن) گشتگیر تره له (الشکر / سوپاسکردن) ، نه‌مه‌ش جیاوازی نیوان (الـحمد / ستایشکردن) و (الشکر / سوپاسکردن) .

(الـ) له‌فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هدا : بۆ تی‌ک‌ر‌ابوونه (للاستغراق) واته‌هه‌موو ستایش و به‌چاک باسکردنه‌کان بۆ خوای پاک‌وبی‌گ‌ه‌رد و پایه‌داره‌به‌خواه‌نداریتی و شایسته‌یه‌تیش ، جا‌ه‌ی‌چ که‌سی‌ک شایسته‌ی ستایش و به‌چاک باسکردن نی‌یه‌به‌په‌هایی جگه‌له‌خوای گه‌وره نه‌بیّت ، چونکه‌ته‌نها نه‌و نیعمه‌ت به‌خشه و خوا‌ه‌نی نازو نیعمه‌تی په‌هایه ، بۆیه ستایشی په‌هاش بۆ خوای پاک‌وبی‌گ‌ه‌رد و پایه‌داره ، بۆیه له‌فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هدا واته : هه‌موو ستایش و به‌چاک باسکردنه‌کان بۆ خوای پاک‌وبی‌گ‌ه‌رد و پایه‌داره ، به‌لام دروست‌ک‌راو نه‌وا ستایش ده‌کریّت به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی که‌خیری لی‌ده‌وه‌شیت‌وه ، به‌لام خوا‌ه‌ر خوشی نه‌و خیره‌ی تیدا داناوه ، که‌واته : به‌نه‌مای (الـحمد / ستایشکردن) ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌یه .

فرمایشتی ﴿رَبِّ اَلْمَلٰٓئِیۡتِ﴾ : (الرب) بریتی‌یه له :
 په‌روه‌ردگاری دروستکراوه‌کان به نیعمه‌ته‌کانی که خوی پاک‌وبی‌گردد
 و پایه‌داره ، وه نه‌ویش خاوه‌نیا نه ، جا (الرب) به په‌هایی ده‌وتریت و
 مه‌به‌ست پی‌ی په‌روه‌ردگاره ، وه ده‌وتریت و مه‌به‌ست پی‌ی خاوه‌نداره
 ، وه خوا خاوه‌نی هه‌موو دروستکراوه‌کانه ، وه ده‌وتریت و مه‌به‌ست
 پی‌ی چاکسازیکاره ، وه خوی پاک‌وبی‌گردد و پایه‌دار نه‌و کاروباری
 به‌نده‌کانی چاک ده‌کات و سه‌رپه‌رشتیان ده‌کات ، وه وته‌ی (الرب) به
 په‌هایی به‌کارناهیتریت جگه له بق خوی پاک‌وبی‌گردد و پایه‌دار نه‌بی‌ت
 ، به‌لام به‌کاره‌ینانی بق جگه له خوا نه‌وا ده‌بی‌ت به‌ند بکری‌ت به‌وه‌ی که
 ده‌دری‌ته پالی ، ده‌وتریت (ربُّ الدار) ، (ربُّ الإبل) واته : خاوه‌ن مال و
 خاوه‌ن وشر .

به‌لام نه‌گه‌ر به په‌هایی وترا (الرب) یان (رب العالمین) نه‌وا ته‌نها
 تایبه‌ته به خوی پاک‌وبی‌گه‌رده‌وه و دروست نی‌یه وه‌سفی جگه له
 خوی پی‌بکری‌ت .

وه ﴿اَلْمَلٰٓئِیۡتِ﴾ : کوی (العالم) ه ، که بریتی‌یه له : هه‌موو
 شتیک جگه له خوی پاک‌وبی‌گردد و پایه‌دار نه‌بی‌ت ، وه جیهانی‌کانیش
 له بونه‌وه‌ردا زوین که‌س نایانزانیت جگه له خوی پاک‌وبی‌گردد و
 پایه‌دار نه‌بی‌ت ، له‌وانه‌ش : جیهانی مروف ، جیهانی جنوکه ، جیهانی
 فریشته ، جیهانی بیگیانه‌کان و جیهانی گیانه‌به‌ران ، هه‌موو
 په‌گه‌زه‌کانی دروستکراوه‌کان پی‌یان ده‌وتریت : جیهانی‌کان ، وه

په روه ردگاریان بریتۍ به له خواى گه وړه ، هیچ که سیک له
په روه ردگاریتى خواى پاک و بى گورد و پایه دار ده رناچیت .

فرمایشتى خواى پایه دار ﴿الْزَّكِيَّ الرَّحِيمِ﴾ : ته فسیرى نه م دووانه مان
زانی له لیكدانه وهى (بسم الله) دا .

فرمایشتى خواى پایه دار ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ : له خویندنه وهیه کدا
(مَلِك) به نه لیفه وهیه ، وه له خویندنه وهیه کی تردا (مَلِك)
ده خوینرته وه ، وه هر دوو خویندنه وه که ش صه حیج و پاستن ، خوا
هر خوى خاوه ن و پادشایه .

﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ : مه به ست به ﴿الدِّينِ﴾ لیړه دا : لیپرسینه وه و
پاداشته ، خواى گه وړه فرموویه تی : ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ (۱)
[الانفطار] أي : الحساب والجزاء ، واته : نه خیر نئوه لیپرسینه وه و
پاداشت به درو ده خه نه وه .

خواى گه وړه فرموویه تی : ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالَّذِينَ﴾ (۱)
[الماعون] .

واته : نا نه و که سه نابینیت که باوه پى به لیپرسینه وه و پاداشت
نۍ به .

واته : پاداشت و لیپرسینه وه و زیندووبونه وه به درو ده خاته وه .

خواى گه وړه فرموویه تی : ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالَّذِينَ﴾ (۷) [التين] .

واته : دواى نه وه کى تو به درو ده خاته وه سه باره ت به لیپرسینه وه

و پاداشت له پۆژی قیامه تدا ، (یوم الدّین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) واته : (یوم القيامة / پۆژی قیامهت) ، ناوئراوه به (یوم الدّین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) چونکه پۆژی پاداشت و لیپرسینه وه یه .

له بهر چی فهرموویه تی : ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ؟ له کاتی کدا که نه و خاوه نی قیامهت و جگه له قیامهتیشه ، (یوم الدّین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) تاییه تکراره به باسکردن چونکه له و پۆژده دا خاوه ندرایتی نییه جگه له بۆ خوای پاک و بی گهرد و پایه دار نه بیته ههروه کو فهرموویه تی : ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غانر] .

واته : ئایا نه مرقۆ مۆلک و خاوه ندرایتی بۆ کێیه ؟ ته نها بۆ خوای تاک و ته نها و بالاده سته .

پادشاکان و تاک تاکێ خه لک له و پۆژده دا یه کسانن ، هیچ که سیێک مۆلکی نییه جگه له خوای گه وره نه بیته ، له بهر نه وه به تاییه تی باسی کردوه له فهرمایشتی ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ دا هه رچه نده خوای پاک و بی گهرد و پایه دار خاوه نی جگه له نه و پۆژده یشه له بهر نه وه ی که له و پۆژده دا مۆلکی جگه له خوا نامی نیت تیتیدا ، هه ر بۆیه له فهرمووده دا هاتوه : ((إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَقُولُ : أَنَا الْمَلِكُ ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ؟))^(۱۱).

واته : به راستی خوای پاک و بی گهرد و پایه دار ده فهرمویت : من

^(۱۱) أخرجه مسلم من حديث عبد الله بن عمر : كتاب صفات المنافقين ، باب (۱) ، رقم : (۲۷۸۸) ، وأصله في البخاري : كتاب التوحيد باب (۱۹) رقم (۷۴۱۲) [۳ / ۴۸۰] .

پادشام ، کوان ستمکاره خو سه پینه ره کان ؟ کوان خو به گه وره زانه کان ؟
 وه نه مش وه کو نه و فرمایشته ی خوی پاک و بی گهرد و پایه داره :
 ﴿لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غافر] .

واته : نایا نه مرقو موک و خاوه نداریتی بق کی به ؟ ته نها بق خوی
 تانک و ته نها و بالاده سته .

له م پرژه دا مه موو خه لک به کسانن : پادشا و کویله کانیان ، فه قیر و
 ده وله مه ندیان و ریژداره کانیان ، هیچ که سیکن له که سیکی ترجیا
 ناکریتته وه ته نها به کرده وه ی چاک نه بیئت .

فرمایشتی خوی گه وره : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ :

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ واته : تایبه تت ده که یین به پرستن ، وه ﴿إِيَّاكَ﴾ ی
 پیش خستوووه بق نه وه ی ناماز به ک بیئت بق تایبه تمه ندیتی ، وه هیچ
 که سیکن شایسته ی پرستن نی به جگه له خوی پاک و بی گهرد و پایه دار
 نه بیئت ، وه نه مش له بابته ی حه صرو کورته له یینانه ، چونکه
 پیشخستنی کارتیکراو به سهر کارتیکه ردا حه صرو کورته له یینان
 ده که به نیئت ، واته : هیچ که سیکن شایسته ی پرستن نی به جگه له تو .

﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ واته : داوای یارمه تیت لی ده که یین ، وه داوای
 یارمه تی لی کردن جوریکه له عیبادت و پرستن ، باشه له بهر چی به
 ته نها باسی کردوووه له کاتی کدا که ده چیته ناو فرمایشتی ﴿إِيَّاكَ

نَعْبُدُ﴾ وه وه ؟

وتوبانه : نه‌مه له بابته‌تی (عطف الخاص علی العام) - وهیه ،
 نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وهیه چونکه عیباده‌ت و په‌رستن حق و مافی‌خوا‌ی
 گه‌ورهیه ، وه داوای یارمه‌تی لی‌کردن حق و مافی دروستکراوه‌کانه ،
 چونکه مه‌خلوق و دروستکراو داوای یارمه‌تی ده‌کات له‌خوا و
 پی‌ویسته‌کانی لی‌ده‌خوازیت .

وه ﴿إِيَّاكَ﴾ ی دووباره کردووه‌ته‌وه و نه‌یفه‌رمووہ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ
 وَنَسْتَعِينُ﴾ له‌به‌ر هوکاري جه‌ختکردنه‌وه‌ی تایبه‌تمه‌ندیتی و نه‌وه‌ی که
 هیچ که‌سێک شایسته‌ی په‌رستن و شایسته‌ی داوای یارمه‌تی لی‌کردن
 نی‌یه جگه له‌خوا‌ی پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌دار نه‌بیت ، ته‌نها نه‌و
 یارمه‌تیده‌ره ، وه هه‌موو دین و ئاینیش له‌سه‌ر په‌رستن و داوای
 یارمه‌تی لی‌کردن ده‌سو‌پێته‌وه ، له‌سه‌ر نه‌م دوو‌وته گه‌ورهیه : ﴿إِيَّاكَ
 نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ .

فه‌رمایشتی خوا‌ی گه‌وره : ﴿أَفِدْنَا الْغُرَبَاءَ﴾ نه‌مه دوعا و
 پارانه‌وهیه که پێ‌ی ده‌وتریت دوعا و پارانه‌وه‌ی داواکاری (دُعَاءُ
 المسألة) ، وه نه‌وه‌ی که پێ‌شتر له‌سه‌ره‌تای نه‌م سو‌رده‌ته‌دا باسکرا
 که فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که بریتی‌یه له‌دوعا و
 پارانه‌وه‌ی په‌رستن (دُعَاءُ العبادة) ، چونکه دوعا دابه‌ش ده‌بیت به‌سه‌ر
 دوو به‌شدا :

یه‌که‌م : دوعا و پارانه‌وه‌ی په‌رستن (دُعَاءُ العبادة) بریتی‌یه له‌

ستایشکردنی خوا ، وه ستایشکردنی خوایش پارانتهویه که دوعا و پارانتهویه په رسته .

دوهم : دوعا و پارانتهویه داواکاری (دُعَاءُ الْمَسْأَلَةِ) : وه به شیک لئی بریتی به له فرمایشتی : ﴿ اٰمِنًا اَلْصِّرَاطَ اَلْمُسْتَقِیْمَ ﴾ تاوه کو کوتایی سوره ته که .

﴿ اٰمِنًا ﴾ هدایه ت بریتی به له : پېپیشانندان و پېنمایی کردن ، واته : پېگه مان پیشان بده و پېنماییمان بکه .

وه هدایه تیش چوار به شه ، به لام گرنگترینیان دوو به شه : به شئی به کم : هدایه تی پېپیشانندان و پېنمایی کردن ، که نه مه ش گشتی به له دوو رووه وه :

له رووی نه وهی که پېپیشانندان و پېنمایی کردن بۆ باوه پدار و بی باوه پیش دیته دی ، وه خوی گه وره پېنمایی کافر و بی باوه پداریشی کردوه ، به واتایه ی نه وهی که وا پېپیشانداوه و پېنمایی کردوه و پېگای حقه ی بۆی پوون کردوته وه ، خوی گه وره فرموییه تی : ﴿ وَاَمَّا نُمُوْدٌ فَاٰهَدِيْتَهُمْ فَاَسْتَحَبُّوا اَلْمَعٰی عَلَی اَلْمَدَنٰی ﴾ [نصرت] آی : ارشدناهم .

واته : پېنمایی گه لی سه مودمان کرد و پېگای حقه و راستیمان بۆیان پوون کرده وه به لام نه وان کویره وه ریان پی خوشتر بوو له پېنمایی .

مه روه ها نه مه یان گشتگیره له رووی نه وه که سه ی که پېنمایی ده کات و پېگای حقه پیشانی خه لک ده دات ، که نه مه ش پیغه مبه ر

(﴿﴾ و نه‌وانه‌ش که شوینی که وتوون ده‌گریته‌وه : ﴿وَإِنَّكَ لَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [الشوری] .

واته : وه به‌پاستی تۆ - نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا - پینمایی خه‌ک ده‌که‌یت بۆ لای پیگای پاست .

به‌شش دووه‌م : هیدایه‌تی ته‌وفیق و ئاسنکاری بۆ کردنه بۆ وه‌رگرتنی حق و پاستی ، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش تایبه‌ته له دوو رووه‌وه : نه‌مه بۆ باوه‌ردار نه‌بیّت نایه‌ته دی ، که نه‌مه‌ش له تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌داره ، هه‌ر بۆیه نه‌م به‌شه‌یانی ره‌دکردووه‌ته‌وه له پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾) و فه‌رموویه‌تی : ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ [الفصّر] .

واته : به‌پاستی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا تۆ ناتوانیت هیدایه‌تی نه‌و که‌سه بده‌یت که خۆشیت ده‌وێت به‌لام خوا هیدایه‌تی که‌سانیک ده‌دات که خۆی ویستی لێی بییّت .

فه‌رمایشتی ﴿﴿﴾ أَهْدِنَا﴾ : هه‌ر دوو به‌شه هیدایه‌ته‌که ده‌گریته‌وه : هیدایه‌تی پێپیشاندان و پینمایی کردن (هدایه‌ الدّلالة والإرشاد) ، هه‌روه‌ها هیدایه‌تی ته‌وفیق و ئاسنکاری بۆ کردن بۆ وه‌رگرتنی حق و پاستی (هدایه‌ التوفیق) ، واته : رێمانپیشان بده و پینماییمان بکه ، وه دامه‌زراو و موفه‌قمان بکه .

﴿الضَّرَاطَ﴾ : له زمانه وانيدا بریتی به له : نه و پښتیا بهی که خه لکی و نازده ل به سهریدا ده پون ، وه مه به ست به ﴿الضَّرَاطَ﴾ لیسه دا : بریتی به له : نیسلام و قورثان و پیغه مبه ر ﴿﴾ ، هر یه ک له و سیانه ناونراوه پښکا چونکه ده تگه به نیت به خوی پاک و بی گهرد و پایه دار .

﴿الْمُسْتَقِمْ﴾ : وانا که ی بریتی به له : نه و پښتیا بهی که لاری و خوار و خپچی و تاریکی و شارو بهی تیدا نه بیت ، پښتیا بهی پاست و روونه نه و که سه ی به سهریدا پوات ون و گومرا نابیت ، به پیچه وانه ی پچکه لار و خوار و خپچ و جیا وازه کان که نه و که سه ی به سهریدا ده پوات ون و گومرا و سه رلیشیا و ده بیت ، بویه خوی په روه ردگار فره مو به تی : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَفِرُّوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ذَالِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿﴾ [الأنعام] .

واته : به پاستی نه مه پښکا پاسته که ی منه و شوینی که ون ، وه شوینی پچکه کان مه که ون چونکه له پښکا که ی خوا لاتان ده دات و په رته وازه تان ده کات ، نه وه ناموزگاری خوابه بوزان بوز نه وه ی خو پاریزی بکن .

بویه پښکای خوا به کیکه و پارچه پارچه و لاری و خوار و خپچی و لیلی و تاریکی و شارو بهی و ناروونی تیدا نی به ، به لام پښکای لار و خوار و خپچ نه و نه مه پښکای گومرایسی و سه رلیشیا وانه په نا به خوا .

بۆیه کاتیک پیغمبر (ﷺ) نهم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ...﴾ هیلکی پاستی کیشا و پاشان چهند هیلکی نوری تری به لای پاست و چه‌پی نه‌و هیله پاسته‌دا کیشا و به هیله پاسته‌که‌ی فهرموو : نه‌مه ریگای خوابه ، وه سه‌باره‌ت به ریگاکانی تر فهرمووی : نه‌مانه‌ش پیچکه‌ن ، وه له‌سه‌ر هه‌ر پیچکه‌یه‌کیش شه‌یتانیکی له‌سه‌ره و بانگه‌وازی بۆ ده‌کات^(۱۲) .

فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْتَ عَلَيْهِمْ﴾ : ریگا هه‌ندیك جار خوا ده‌یداته پال خۆی وه‌کو فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾ وه فه‌رمایشتی : ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۴ صِرَاطِ اللَّهِ...﴾ [الشوری] .

خوای پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌دار ریگا ده‌داته پال خۆی چونکه خۆی دایناوه و ریتنمایی بۆ کردووه و روونی کردووه‌ته‌وه بۆ خه‌لکی ، وه هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی که گه‌یه‌نه‌ره به خوای گه‌وره ، بۆیه داویه‌ته پال خۆی دانه‌پالکی پیزلینراو (إضافة تشریف و تکریم) ، وه نهم دانه‌پالاش ئاماژه‌یه بۆ نه‌وه‌ی که نهم ریگایه گه‌یه‌نه‌ره به خوای پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌دار ، وه جاری واش هه‌یه ده‌یداته پال په‌یره‌وکارانی نه‌و

(۱۲) أخرجه من حديث ابن مسعود : أحمد برقم (٤١٤٢) ، والحاكم : كتاب التفسير ، رقم (٣٢٩٤) وقال : حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ، وأخرجه ابن ماجه من حديث جابر : كتاب المقدمة ، باب (١) ، رقم (١١) ، [١ / ١٥] .

پښتيا به كو نه م ثايت ه : ﴿مِرَطَ الَّذِينَ اَنَمَتَ عَلَيْهِمْ﴾ ، داويه ته پال نه و
كه سانه ي كه نيعمه تي داوه به سهر ياندا ، چونكه نه وانن كه به سهر يدا
ده پښن به پيچه واننه ي گومرپايان كه له سر چه ندين پيچكه ي گومرپايين .

﴿الَّذِينَ اَنَمَتَ عَلَيْهِمْ﴾ : كه تو نه وانن پښمايي كړدوه بو
گرته به ري نه و پښتيا به و سهر كه وتويانت كړدوه بو ي ، وه نه مه ش
كه وره ترين نيعمه ته له خوي پاك وي گهر د و پا به داروه ، به لام ثا يا
نه و كه سانه كيڼ كه خوا نيعمه تي خو ي داوه به سهر ياندا ؟

خوي كه وره نه مه ي پوون كړدوه ته وه له نه م فرمايشته يدا :

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء] .

واته : وه هر كه سيك گو يرايه لي خوا و پيغه مبه ر بكات نه و نه و
كه سه له گه ل پيغه مبه ران و راستگو يان و شه يدياني ري يان ي خوا و
پياوچاكاندا ده بيت كه نه وانيش باشتريڼ هاوړيڼ .

نه م پښتيا به كي به سهر يدا ده پوات ؟ نه وانه به سهر يدا ده پښن كه
خوا ناز و نيعمه تي خو ي داوه به سهر ياندا له :

پيغه مبه ران : نه م كو مه له يه ش به كه م ده ستن كه به سهر يدا
پوشتون ، وه راستگو يان : چونكه راستگو يان باشتريڼي خه لکن له
دوي پيغه مبه ران ، وه شه يدياني پښتيا به خوا : له پاش پله ي
راستگو يانه وه دين ، وه پياوچاكانيش كه تيكرپاي باوه پدارانن .

که‌واته ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر ئه‌م پښگایه‌دا ده‌پۆن چه‌ند چینیکن :

چینی یه‌که‌م بریتین له : پیغه‌مبه‌ران ، پاشان به‌ دواياندا
 پاستگۆیان ، پاشان به‌ دواياندا شه‌هیدان ، پاشان به‌ دواياندا
 پیاوچاکانی له‌ هه‌موو ئوممه‌تیک ، داواکارم له‌ خوا ئیمه‌ و ئیوه‌ش وا
 لیبات که‌ به‌سه‌ر ئه‌و پښگا راسته‌دا برۆین له‌گه‌ڵ ئه‌و چینه‌ پزدارانه‌دا
 ﴿وَحَسَنَ اُولٰٓئِكَ رَفِیْقًا﴾ که‌ ئه‌وانیش باشت‌ترین هاو‌پښ ، وه‌ مرؤف
 له‌م دونیایه‌دا کاتیک که‌ به‌سه‌ر پښگای راسته‌دا ده‌پوات چه‌ند به‌رته‌سکی
 و نا‌په‌حه‌تی و سه‌ختی‌یه‌ک ده‌بینیت ، وه‌ هه‌ست به‌ نامۆی و
 ته‌نهاییه‌کیش ده‌کات له‌ نۆو خه‌لکدا ، بگره‌ جاری واش هه‌یه‌ تووشی
 لیدان و پیداهه‌لکۆلان و هه‌په‌شه‌ و سووکایه‌تی پی‌کردنیش ده‌بیته‌وه .
 جا کاتیک بیربکاته‌وه‌ که‌ هاو‌پښانی ئه‌وانه‌ن که‌ خوا نیعمه‌تی
 خۆی به‌سه‌ردا داون له‌ پیغه‌مبه‌ران و پاستگۆیان و شه‌هیدان و
 پیاوچاکان له‌و کاته‌دا دلی ئارام ده‌بی‌ت و دان به‌خۆدا ده‌گرێ و خۆپاگر
 ده‌بی‌ت به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ تووشی ده‌بی‌ت له‌سه‌ر گرتنه‌به‌ری ئه‌و
 پښگایه‌ ، وه‌ پۆیشتن به‌سه‌ر ئه‌م پښگایه‌دا ده‌وردراوه‌ به‌ ناخۆشی و
 ده‌وردراوه‌ به‌ سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تی ، ئه‌و پښگایه‌ گول‌پاخراو نه‌کراوه‌ ،
 بۆیه‌ گرتنه‌به‌ری ئه‌م پښگایه‌ پی‌ویستی به‌ ئارامگرتنیکێ زۆر درێژخایه‌ن
 و به‌ریار و سووربوونی چه‌خته‌سه‌رکراو هه‌یه‌ ، وه‌ له‌وه‌ی که‌ یارمه‌تیت
 بدات له‌سه‌ر گرتنه‌به‌ری ئه‌م پښگایه‌ و سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تییه‌کانت
 له‌سه‌ر سووک و ئاسان بکات بیرکردنه‌وه‌ته‌ له‌وه‌ی که‌ تۆ هاو‌پښیه‌تی ئه‌و

که سانه ده که یت ، به لام ئه مه پئویستی به باوه پ هیه ، وه که میش هیه که سه رکه وتوو بکریت بۆ ئه وه : ﴿ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾ [فصلت] .

واته : که س سه رکه وتوو ناکریت بۆ ئه وه ته نها ئه و که سان نه بیئت که خۆپاگرن و که س سه رکه وتوو ناکریت بۆ ئه وه ته نها ئه و که سانه نه بیئت که خاوه نی به شیکی گه ورن له خیر .

که واته ئه وانیه که خوا نیعمه تی داوه به سه ریادا بریتین له : هه لگرانی زانستی به سوود و کرده وه ی چاک له : پێغه مبه ران و پاستگویان و شه هیدان و پیاوچاکان .

فه رمایه شتی خوای گه وره : ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ ﴾ : ئه وانیه که توپه یی خویان له سه ره کێن ؟

ئه وانن که زانستیان پێیه به لام کرده وه یان نییه ، فیری زانستی به سوود بوون و شاره زا بوون به لام کرده وه یان نه کردوه به زانسته که یان ، ئا ئه وانه توپه یی خویان له سه ره چونکه سه رپێچی خویان کردوه به زانست و به رچاوپۆشنیه وه ، ئه مه ش هه مو ئه و که سانه ده گرێته وه که کرده وه ناکه ن به زانسته که یان ئه وانه توپه یی خویان له سه ره ، له پیش هه مو ئه وانه شه وه جووله که کانن چونکه جووله که زانستیان لایوو ، وه خوای گه وره له قورئاندا به خاوه ن کتیب و به خاوه ن زانست ناوی بردوون به لام له به ر ئه وه ی کاتیک کرده وه یان نه کرد به زانسته که یان خوا توپه بوو لییان ، وه ئه مه ش تایبه ت نییه

بہ نہوانوہ ، بہ لکو گشتیہ بڑھ موو کہ سیٹ کہ ریگا و ریچکہی
نہوان بگریتہ بہر لہ نہوانہی کہ زانست فیہر دہ بن و کردہ وہی ہی نا کہن .

﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ گومرایان بریتین لہ : نہوانہی کہ بہ ہی زانست
کردہ وہ دہ کہن ، چونکہ نہمانہ لہ سہر زانست و پینمای نیں ،
نمونہ یان وہ کو نمونہی کہ سیٹ وایہ کہ بہ سہر ریگاہ کدا بہر و
ریگاکہش نہ ناسیت ، نایا نہ و کہ سہی کہ بہ وشکانیدا دہر و
ریگاکہش نہ ناسیت نایا ہی ناوتریت گومرا و نہ و کہ سہ لہ ریگاہی
مہترسی و تیاجوون و فہوتاندا نیہ ؟ بڑیہ نہ و کہ سہی کہ بہ ہی
زانست کردہ وہ بکات لہ شہر عدا گومرایہ پہنا بہ خوا ، ہر چہ ندہ
کردہ وہ دہ کات و خوی ماندو دہ کات و خوی لہ خوا نزیک دہ کاتہ وہ و
دہ گریٹ و ہاواردہ کات و بہ ہشتی دہ ویت ، بہ لام لہ بہر نہ وہی کہ
لہ سہر ریگاہی راست نہ پڑیشتوہ نہوا نہوانہ سوودی ہی نا کہیہ نن .

وہ (گاوردہ کان / النصاری) دہ چنہ ریزی گومرایانہ وہ لہ بہر نہ وہی
کہ کردہ وہ یان کردوہ بہ ہی زانست ، وہ خورافیہ کان و بیدعہ کارانیش
دہ چنہ ریزیانہ وہ لہ بہر نہ وہی کہ بہ ہی زانست کردہ وہ دہ کہن .

بڑیہ نویژخوین و خوینہری (سورہتی فاتحہ) داوا لہ خوا دہ کات
دووری بخاتہ وہ لہ ریگاہی نہم دوو جوڑہ لہ مروف : نہوانہی کہ
زانستیان ہیہ و کردہ وہی ہی نا کہن ، وہ نہوانہش کہ کردہ وہ یان
ہیہ بہ لام بہ ہی زانست .

له نښتادا هندی کومه ل و جهامعات هن زانست و فیریبوونی به کهم بایهخ پیشانی خه لکی ددهن ، پییان ده لښن : خوتان سه رقال بکن به په رستن و زیکرکړنه وه و له پیناوی خوادا دهریچن مه به سستیښیان به له پیناوی خوادا بریتی به له : دهرچوون و گشت و گهران به شاره کاندا ، وه خه لکی له فیریبوونی زانست سارده که نه وه و فیریبوونی زانست به کهم بایهخ پیشان ددهن و له ریژ و پایه ی زانست و زانایان کهم ده که نه وه ، وه نه م ریگایشه گومراییه په نابخوا ، بویه ده بیت له سهره تادا له زانسته وه ده ست پی بکریت چونکه خوا ی که وړه فهرموویه تی : ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ ﴾ (۱۱) [محمد] .

واته : بزانه که وای هېچ په رستراویک نی په شایسته ی په رستن بیت جگه له خوا و داوای لیخو شبوون بکه بو تاوانه کانت . به زانست دهستی پی کرد پیش و ته و کرده وه . وه نه و نایه تانه ی پیشوو به لگه بوون له سهر نه وه ی که خه لکی سه باره ت به زانست و کرده وه کردن سی چینن : - جا نه وانه ی که زانستی به سوود و کرده وه ی چاکیان پیکه وه کز کرد ووه ته وه نه وانه ن که خوا نیعمه تی داوه به سهریاندا ، نه وانه ی که وای له م سوره ته داوا له خوا ده که یت که ریتماییت بکات بو سهر ریگاکه یان .

- وه نه‌وانه‌ش که زانستیان وه‌رگرتووه و وازیان له کرده‌وه کردن
هیناوه نه‌وانن که توپه‌یی خویان له‌سهره و خوا لییان تووپه‌یه ، جا
له هر میلیه تیگ یان له هر ئایینیگ بن .

- وه نه‌وانه‌ش که کرده‌وه‌یان وه‌رگرتووه و وازیان له زانستیان
هیناوه نه‌وانه گومپ‌ایانن ، ئەم دوو گروپه زهره‌رمه‌ندن ، داوی
سه‌لامه‌تی له خوا ده‌که‌ین .

جا نه‌گه‌ر تێپامینییت له ئەم سوره‌ته نه‌وا له نه‌ینی گه‌وره‌یه‌که‌ی
تیده‌گه‌ی ، وه خوا له هه‌موو رکاتیگ له رکاته‌کانی نوێژدا دایه‌ناوه
بخوینریت ته‌نها له‌به‌ر پله‌وپایه و گه‌وره‌یه‌که‌ی نه‌بییت له نیوان تیکپای
سوره‌ته‌کاندا .

وه به‌شیک له و پله‌وپایه و گه‌وره‌یه‌ نه‌وه‌یه که ئەم سوره‌ته ئەم
دوعا و پاپانه‌وه گه‌وره‌یه‌ی له خۆ گرتووه : دوعا و پاپانه‌وه‌ی په‌رستن
(دُعَاءُ الْعِبَادَةِ) له سه‌ره‌تا‌که‌یدا و دوعا و پاپانه‌وه‌ی داواکاریش (دُعَاءُ
الْمَسْأَلَةِ) له کۆتاییه‌که‌یدا ، ئەم سوره‌ته هه‌مووی دوعا و پاپانه‌وه‌یه ،
جا له‌به‌ر ئەمه‌ سوننه‌ته له نوێژدا نه‌گه‌ر نوێژخوین کۆتایی به
خویندنه‌وه‌ی ئەم سوره‌ته هینا بلێت : (أَمِينَ) بۆ پیشنوێژ (الإمام) و
نه‌و که‌سه‌ش که له پشت پیشنوێژه‌وه‌یه (المأموم) و نه‌و که‌سه‌ش که
به ته‌نها نوێژ ده‌کات (المنفرد) و ته‌ی (أَمِينَ) بۆ هه‌موویان سوننه‌ته ،
وه (أَمِينَ) یش واته‌که‌ی بریتی‌یه له : (اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ) واته : خواجه وه‌لامم
بده‌ره‌وه واته : خواجه ئەم دوعایه‌م گیرا بکه و وه‌لامی بده‌ره‌وه ،

که واته (آمِن) داوای وه لآمدانه وهی دوعا و پارانه وهی ئەم سورده ته به ،
 وه (آمِن) واجب نی به له نوێژدا ، وه سوننه ته له نوێژه ناشکراکاندا
 (الصلاة الجهرية) به دهنگی بهرز (آمِن) بلّیت ئەمه ئەگەر پێشنوێژ
 بیت (الإمام) یان له پشت پێشنوێژه وه بیت (المأموم) یان به تهنها
 نوێژ بکات (المنفرد) ، به لآم ئەگەر به هیمنی و کپی خویندی ئەوا به
 هیمنی و کپی ده یلّیت .

۷. ئەوهی که له باره ی فهزلیه وه هاتوووه :

وه به شیک له گه وره یی ئەم سورده ته ئەوهیه که له م فهرموو ده
 قودسیه دا هاتوووه - له (صحیحی موسلم) دا - که خوای گه وره
 ده فهرموویت : ((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ ، وَلِعَبْدِي مَا
 سَأَلَ)) واته : من نوێژم له نێوان خۆم و عه به ده که مدا کردوو به دوو
 به شه وه ، وه عه به ده که م داوای هه ر شتیک بکات پێی ده به خشم ، وه
 مه به ست به نوێژ لێره دا سورده تی فاتیه به ، ناو نراوه به نوێژ چونکه
 له ناو نوێژدا ده خوینریت ، وه له بهر ئەوه ی (الصلاة) له زمانه وانیدا :
 واته : دوعا و پارانه وه ، وه سورده تی فاتیه ش دوعا و پارانه وهیه .
 فه رمایشتی : (له نێوان خۆم و عه به ده که مدا کردوو به دوو
 به شه وه) : ئەم سورده ته حه وت ئایه ته : سێ ئایه ت و نیوی بۆ خوای
 گه وره یه ، وه سێ ئایه ت و نیویشی بۆ عه بد و به نده یه :

((فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : حَمْدَنِي

عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : أَتْنِي عَلَى عَبْدِي ، وَإِذَا

قَالَ : ﴿سَلِّكْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : مَجْدِنِي عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ ، قَالَ : هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ .
 واته : جا نه گهر به نده وتی : ﴿الْعَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خوی
 گهره ده فره رمویت : به نده که م سوپاسی کردم ، وه نه گهر وتی :
 ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ، خوی گهره ده فره رمویت : به نده که م ستایشی
 کردم ، وه نه گهر وتی : ﴿سَلِّكْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ، خوی گهره ده فره رمویت
 : به نده که م به گهره پای گرتم ، وه نه گهر وتی : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
 نَسْتَعِثُ﴾ ، خوی گهره ده فره رمویت : نه مه له نیوان من و
 به نده که مدایه وه بق به نده که م هیه نه وهی که داوی ده کات .
 ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ نه مه بق خوابه ، ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ نه مه بق
 به نده به ، له فره مایشتی ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ هوه تاوه کو کوتایی
 سوره ته که بق به نده به چونکه به نده پتی ده پاریتته وه له په روه ردگاری
 ، وه له ﴿الْعَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هوه تاوه کو ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ نه مه
 بق خوی پاک و بیگهره و پایه داره چونکه هه مووی ستایشه له سر
 خوی گهره ، نه مه ش به لگه به له سر گهره بهی نه م سوره ته بویه
 فره موویه تی : ((فَإِذَا قَالَ : ﴿أَعِدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱۰ مِرْطَ الدِّينِ أَنْصَتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
 الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝۱۱﴾ ، قَالَ : هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ))^(۱۳) .

^(۱۳) أخرجه مسلم من حديث أبي هريرة : كتاب الصلاة ، باب (۱۰) ، رقم : (۳۹۵) ، [۲ / ۳۲۴] .

واته : وه نه گهر وتی : ﴿ اَعِدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ ﴿۱﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۲﴾ ده فره رموئیت : نه مه بق بهنده که مه وه بق بهنده که میش هه به نه وهی که داوای ده کات .

۸. نهو سوودانهی که لیتی ده رده هینرین :

وه به شیک له وهی که په یوه سته بهم سوورده ته وه و به لگه به له سهر که ورده ته یه که ی نه وه به که زانایان ره حمه تی خویان لیبتت فره موویانه : به راستی نه سوورده ته چه ندین واتای که ورده تی دیایه ، له وانه ش :

یه که م : سه لماندنی هر سئ جوړه که ی به کخو په رستی :

فرمایشتی ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ﴾ نه مه به لگه به بق یه کتا کردنه وهی خوا له په روهر دگار یتیدا (توحید الربوبیة) ، وه فرمایشتی ﴿ اَرْحَمَنِ الرَّحِیْمِ ﴾ ﴿۱﴾ مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۲﴾ نه مه ش به لگه به له سهر یه کتا کردنه وهی خوا له ناو و سیفه ته کانیدا (توحید الاسماء والصفات) ، وه فرمایشتی ﴿ اِنَّا کَ تَبَّعُ وَاِنَّا کَ نَسْتَعِیْثُ ﴾ نه مه ش به لگه به له سهر یه کتا کردنه وهی خوا له په ره ستندا توحید الألوهیة) ، که واته هر سئ جوړه که ی به کخو په رستی تی دیایه .

دووهم : ناردنی په یامی خوا و پیغه مبه رایه تی ده سه لمیبتت :

چونکه فرمایشتی ﴿ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ﴾ سه لماندنی په روهر دگار یتی خوی تی دیایه بق هه موو دورستکراوه کانی ، وه له داخوازییه کانی

پەرۋەردىگارنى خواش ئەۋەپە كەۋازنەھىيىت لە بەندەكانى بە بى
بەرنامەيەك كە ژيانيان چاك بكات ، ۋە لە گەرۋەترىن ئەۋشەتەنى كە
بەندەكان چاك دەكات ناردنى پىغەمبەرەنە ، ھەرۋەھا فرمايشتى
﴿ أَفَدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ چۈنكە پىگاي راست روون نابىتەۋە تەنھا بە
ناردنى پىغەمبەرەنە نەبىت (عليهم الصلاة والسلام) ، ئەمەش بەلگەيە
لەسەر سەلماندىنى پەيامە خوايەكان .

سىيەم : ۋەلام ۋەبەرپەرچدانەۋەى تىدايە بۆ گروپپە
گومرپاۋوۋەكان :

– بەرپەرچدانەۋەى بىباۋەپەرەكان ۋەپەكخەرەكان (الملاحدة
والمعطلة) تىدايە ئەۋانەى باۋەپەرەيان بە ھىچ پەرۋەردىگارىك نىيە ، جا
فرمايشتى ﴿ رَبِّ الْمَلَكِئَتِ ﴾ ۋەلامە بۆ بىباۋەپەرەكان ئەۋانەى كە
پىيان وايە جىھان پەرۋەردىگارىكى نىيە ، بەلكو پىيان وايە جىھان
خۆى خۆى بە دىھىئاۋە !! ۋە سىروشت ئەم شەتەنە بەدى دىنىت ۋە
دورستيان دەكات !! ۋە ئەمەش پىچەۋانەى عەقل ۋەزىرىيەكانە ،
چۈنكە ھەرگىز ناكىت ۋە نابىت دورستكراۋىك ھەبىت بە بى دورستكار
، ۋە كىردەۋەيەك ھەبىت بە بى بىكەر .

ئەم ھەموگەردوۋنە ۋەئەم دورستكراۋانەش بەلگەن لەسەر خۋاى
دورستكارى پاك ۋەبىگەرد ۋەپايەدار ، ۋە ھەر ئەۋىشە بەدىھىئاۋە ۋە
كاروبارەكانى بەرئوۋە دەبات .

— وه وه لَام و بهرپه رچدانه وه شی تَیْدایه بَق هاو بهش بَق خوا
 برپارده ره کان (المشركون) نه وانیه که باوه پیان به پهروه ردگار
 هیه به لَام هاو بهشی بَق برپارده دن له په ره ستیدا ، نه مهش له
 فه رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و فه رمایشتی ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ
 وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ کدا هیه ، نه مه هموی وه لَام و بهرپه رچدانه وه
 تَیْدایه بَق هاو بهش برپارده ره کان نه وانیه که خوا ده په رستن و
 له گه لیدا جگه خواش ده په رستن .

— وه ههروه ها وه لَام و بهرپه رچدانه وه شی تَیْدایه بَق جه میه و
 موغه زیله و نه وانیه ینکاری سیفه ته کانی خوا ده کهن ، وه وه لَام و
 بهرپه رچدانه وه شی تَیْدایه بَق نه وانیه که ینکاری زیندوو بوونه وه
 ده کهن نه مهش له فه رمایشتی ﴿تِلْكَ يَوْمَ الَّذِينَ﴾ کدا هیه ، وه
 ﴿الَّذِينَ﴾ لیبردها واتای پاداشت و لیبرسینه وه ده دات ، که
 زیندوو بوونه وه ده سه لمیتیت .

— وه وه لَام و بهرپه رچدانه وه شی تَیْدایه بَق جووله که و گاواره کان و
 نه وانیه که له سه ر پَنگای نه وان ده پَون نه وانیه که زانستیان
 وه رگرتووه و ازیا نه پناوه له کرده وه کردن ، یان کرده وه بیان
 وه رگرتووه و ازیا نه پناوه له زانست ، جا وه لَامی تَیْدایه بَق هه موو
 زانایه که کرده وه به زانسته که ی نه کات ، وه وه لَامی تَیْدایه بَق هه موو
 کرده و کاریک که به بی زانست کرده وه بکات ، له بهر نه مه زانایان

فرموویانه : ئەم سورەتە وەلام و بەرپەرچدانەوێ هەموو دەستە و گروپەکانی لە خۆگرتوو ، جا بۆیە شایستەیی ئەوێ بە بنەمای قورئان (أُمُّ الْكِتَاب) ناو بنریت ، چونکە بنەمای هەر شتێک ئەوێە کە ئەو شتە دەگرێتەو بۆ لای ، وە قورئان هەمووی دەگرێتەو بۆ سەر ئەم سورەتە ، چونکە هەموو قورئان لە دەورووبەری ئەم واتایانەدا دەسورێتەو کە ئەم سورەتەیی لە خۆیی گرتوو .

و ئەم سورەتە گەورەیی زۆرێک لە خەلکی دەیخوێننەو و بە زومانیان دووبارەیی دەکەنەو بەلام بیرناکەنەو لە ماناکەیی و هیچ لە ماناکەیی تێناگەن ، بەلکو تەنها چەند وتەیە کە بەسەر زمانیدا دێت هەروەکو ئەوێ وتەیەکی بیانی بێت !! و ئەمەیش هەلە و ناتەواوییەکی گەورەیی ، وە قورئان بۆ ئەو دابەزێنراوە کە بیری لێبکریتەو و لە ماناکانی تێبگەیت ، ئەمە و خواش زاناترە .

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَنِي لِرِجْمَةِ
هَذِهِ الرِّسَالَةِ الصَّغِيرَةِ الْحَجْمِ الْعَظِيمَةِ النَّفْعِ وَالْفَائِدَةِ
(لَقَدْ بَدَأْتُ بِتَرْجُمَتِهَا مِنْ بِلَدَتِي كَلَارَ ، وَانْتَهَيْتُ مِنْهَا فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ
أَثْنَاءَ مَوْسِمِ عُمْرَةِ رَبِيعِ عَامِ ١٤٣٤ مِنْ الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ)

مَكَّةُ الْمُكْرَمَةِ / شَارِعِ أَجْيَادِ / فُنْدُقِ أَوْتَادِ مَكَّةِ / بِالْقُرْبِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
بَعْدَ مُنْتَصَفِ لَيْلَةِ الْخَمِيسِ / ٩ / جَمَادِي الْأُولَى / ١٤٣٤ هـ —
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْإِثْيَانَ إِلَى الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ مَرَاتٍ عَدِيدَةً
وَارْزُقْنِي الْإِقَامَةَ فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ وَالْمَدِينَةِ النَّبَوِيَّةِ
— قُولُوا : آمِينَ —

وَقَبَّلَهَا وَفَّقَنِي اللَّهُ لِرِجْمَةِ رِسَالَةِ
(الدُّرُوسِ الْمُهَمَّةِ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ)
لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ
أَثْنَاءَ مَوْسِمِ حَجِّ عَامِ ١٤٣٣ مِنْ الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ

أبو فردوس محمد بن عبدالرحمن الكردي العراقي

